

PARAULA I VIDA

Déu Trinitat habita en nosaltres

Al sermó de comiat al Cenacle, Jesús ens prometia: «Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrem a viure amb ell» (Jo 14,23). Un «vindrem» misteriós que l'Església sempre ha interpretat com la vinguda de la Trinitat Santa a habitar en el cor dels creients. En la festa de la Santíssima Trinitat, volem que Déu sigui adorat i estimat i servit, ja que Déu és l'Amor. En Ell hi ha unes relacions que són d'Amor, i tot el que fa, activament, ho fa per Amor. Ho expressa bellament Sta. Caterina de Siena, patrona d'Europa: «Trinitat eterna, sou com un mar profund en el qual com més cerco més trobo, i com més trobo més us busco». Cercar Déu ha de ser un moviment d'amor que ha de durar tota la vida. Cercar, estimar i testimoniar.

Déu estima i ens estima. Aquesta gran veritat és d'aquelles que ens transformen, que ens fan millors. Perquè penetren l'enteniment, se'ns hi fan del tot evidents. I penetren la nostra acció, i la van perfeccionant cap a una acció tota d'amor, lliure d'egoïsmes. I com més pur és l'amor, sense egoïsmes ni interessos, més gran es fa, i més perfecte.

El Sant Pare Francesc comenta sobre la festa de la Santíssima Trinitat que avui celebrem, que «Déu no vol tant revelar-nos que Ell existeix, sinó més aviat que és el "Déu amb nosaltres", proper a nosaltres, que ens estima, que camina amb nosaltres, que està interessat en la nostra història personal i que té cura de cadascun de nosaltres, començant pels més petits i necessitats» (27/5/2018). El misteri de la glòria de Déu s'il·lumina i es fa visible en el Crist, veritable Déu i veritable home. Ell és l'únic que ens revela l'autèntic amor diví. Se'n parla molt de l'amor, però potser n'hem perdut l'originalitat. I és tan important aprendre a estimar, aprendre a saber què és l'amor autèntic, el que prové de Déu, el que l'Esperit Sant recrea constantment en nosaltres...!

- Amor és l'estimació que Déu ens té i que fa feliç.
- Amor és donar la vida per aquells que estimem.
- Amor és gratuïtat i senzillesa.
- Amor és buidar-se d'un mateix, per esperar-ho tot de Déu.
- Amor és acudir amb diligència al servei de l'altre que ens necessita.

- Amor és sofrir amb el sofriment de l'altre.
- Amor és perdre per recobrar-ho al cent per u.
- Amor és viure sense passar comptes del que un va fent i donant.
- Amor és perdó de l'enemic.
- Amor és compromís d'acció per la justícia i opció pels pobres.
- Amor és el que fa que ens assemblem a Déu.
- Amor —i només l'amor— és l'eternitat ja dintre nostre!

Avui festa de la Trinitat Santíssima, astorem-nos perquè Déu s'ha fet humà, feble, humil en Crist. «Déu és amor; el qui està en l'amor està en Déu, i Déu està en ell» (1Jo 4,16). Si confessem que Déu és Pare, Fill i Esperit Sant, ho fem perquè així ens ho ha revelat Jesucrist i li fem confiança. Deixem-nos guiar per l'amor i serem conduïts a l'autèntica veritat. Deixem que la pregària vagi afaiçonant la nostra vida, i sense saber com s'ha realitzat, ens trobarem, feliços i alegres, vivint en la presència de Déu, «ja que en Ell vivim, ens movem i som» (Ac 17,28).

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Càritas d'Urgell presenta ECO-Canvi

Càritas d'Urgell va presentar el 13 de maig el nou Programa Càritas ECO-Canvi a La Seu d'Urgell, després d'haver-ho fet a Vielha i a Balaguer en dies anteriors. La Dra. Carme Borbonés, que ha estat Presidenta de Càritas Catalunya durant anys, va pronunciar una conferència a la sala parroquial de Sant Ot explicant l'aposta de Càritas per la veritable ecologia: una ecologia humana i de la natura, respectuosa amb les persones i els seus problemes i situacions, i respectuosa amb l'ecosistema i els seus límits, de tal manera que es tingui en compte la sostenibilitat dels grups humans en un entorn que si cuidem ens cuida.

Càritas ECO-Canvi té diferents accions i activitats, com crear espais de convivència, conscienciar de la necessitat de reciclar i de donar sostenibilitat al nostre consum i el projecte d'ecologia humana i economia social dut a terme per Grapats Empresa d'inserció. Es promou una manera d'entendre la vida a partir de la llum de l'encíclica del Papa Francesc *Laudato Si'*.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Dimecres matí, compromès!

Dirigeix una empresa que va rebre dels pares. Hi dedica molt de temps. Li agrada la seva professió i s'hi aboca. També a la família: està casat i té fills. Amb la seva esposa han vetllat i vetllen pel creixement dels fills i per la seva formació. Li queda temps o el busca, però, per a d'altres qüestions: la vida espiritual, l'estudi, els compromisos polítics i socials. Entre aquests darrers, destaca un voluntariat setmanal de servei a un centre penitenciari, on anima un taller cultural. Hi participa un bon nombre d'interns. Un matí setmanal dedicat als altres per amor a Déu i al próisme.

Oferir temps, amistat i part de la pròpia vida als qui han perdut la llibertat és una experiència cristiana de fer-se presents en el món. Apropa a la misericòrdia de Déu vers la humanitat, aporta consol i com-

passió perquè permet compartir la passió i el dolor de l'altre. També ajuda a repensar la història personal, canviar el que convingui des del fons del cor i dona coratge per avançar en la veritat. És un acte d'amor que, alhora que alleuja, és una oportunitat per superar la càrrega feixuga i els efectes de la privació de llibertat, una acció que dignifica l'intern i a qui el visita; una acció que humanitza a qui n'és objecte i alhora també és humanitzadora per als qui la realitzen.

Visitar els qui han perdut la llibertat perquè són en centres penitenciaris és un apostolat personal, propi de cada cristià, i també un apostolat comunitari que fa present l'Església en el món del dolor i el sofriment. És, també, una experiència de trobament amb Jesús, el Crist, perquè enforteix els llaços de germa-

nor amb Ell i de filiació amb el Pare de tots. Esdevé servei a l'altre en què Crist es fa present i cal descobrir-lo. «Aleshores el rei dirà als de la seva dreta: "Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè [...] era a la presó, i vingüeu a veure'm"» (Mt 25,34-36).

El proper dimecres l'empresari tornarà al centre penitenciari. Té molt clar que, com diu l'Escriptura: «El Senyor allibera els presos» (Sl 146,7).

Té també molt clar que, amb el seu taller cultural, ell n'és mediador i amb l'ajuda del Senyor està apropant aquest alliberament. De dimecres en dimecres, coherent amb el seu compromís!

PALABRA Y VIDA

Dios Trinidad habita en nosotros

En el sermón de despedida del Cenáculo, Jesús nos prometía: «El que me ama guardará mi palabra, y mi Padre lo amará, y vendremos a él y haremos morada en él» (Jn 14,23). Un «haremos» misterioso que la Iglesia siempre ha interpretado como la venida de la Trinidad Santa a habitar en el corazón de los creyentes. En la fiesta de la Santísima Trinidad, queremos que Dios sea adorado y amado y servido, ya que Dios es el Amor. En Él hay unas relaciones que son de Amor, y todo lo que hace, activamente, lo hace por Amor. Lo expresa bellamente Sta. Catalina de Siena, patrona de Europa: «Trinidad eterna, sois como un mar profundo en el que cuanto más busco más encuentro, y cuanto más encuentro más os busco». Buscar a Dios debe ser un movimiento de amor que debe durar toda la vida. Buscar, amar y testimoniar.

Dios ama y nos ama. Esta gran verdad es de aquellas que nos transforman, que nos hacen mejores. Porque penetran el entendimiento, se nos hacen del todo evidentes. Y penetran nuestra acción, y la van perfeccionando hacia una acción toda de amor, libre de egoísmos. Y cuanto más puro es el amor, sin egoísmos ni intereses, mayor se hace, y más perfecto.

El Santo Padre Francisco comenta sobre la fiesta de la Santísima Trinidad que hoy celebramos, que «Dios no quiere tanto revelarnos que Él existe, sino más bien que es el “Dios con nosotros”, cercano a nosotros, que nos ama, que camina con nosotros, que está interesado en nuestra historia personal y que cuida de cada uno de nosotros, empezando por los más pequeños y necesitados» (27/5/2018). El misterio de la gloria de Dios se ilumina y se hace visible en Cristo, verdadero Dios y verdadero hombre. Él es el único que nos revela el auténtico amor divino. Se habla mucho del amor, pero quizás hemos perdido la originalidad. Y ¡es tan importante aprender a amar, aprender a saber qué es el amor verdadero, el que proviene de Dios, el que el Espíritu Santo recrea constantemente en nosotros...!

- Amor es la estima que Dios nos tiene y que hace feliz.
- Amor es dar la vida por aquellos que amamos.
- Amor es gratuidad y sencillez.
- Amor es vaciarse de uno mismo, para esperar lo todo de Dios.
- Amor es acudir con diligencia al servicio del otro que nos necesita.
- Amor es sufrir con el sufrimiento del otro.
- Amor es perder para recobrarlo al ciento por uno.
- Amor es vivir sin pasar cuentas de lo que uno va haciendo y dando.
- Amor es perdón del enemigo.
- Amor es compromiso de acción por la justicia y opción por los pobres.
- Amor es lo que hace que nos parezcamos a Dios.
- Amor —y sólo el amor— es la eternidad ya dentro de nosotros.

Hoy fiesta de la Trinidad Santísima, asombrémonos porque Dios se ha hecho humano, débil, humilde en Cristo. «Dios es amor, y quien permanece en el amor permanece en Dios y Dios en él» (1Jn 4,16). Si confesamos que Dios es Padre, Hijo y Espíritu Santo, lo hacemos porque así nos lo ha revelado Jesucristo y le hacemos confianza. Dejémosnos guiar por el amor y seremos conducidos a la auténtica verdad. Dejemos que la oración vaya conformando nuestra vida, y sin saber cómo se ha realizado, nos encontraremos, felices y alegres, viviendo en la presencia de Dios, «pues en Él vivimos, nos movemos y existimos» (Hch 17,28).

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Asamblea anual de Càritas Andorrana a Santa Maria del Fener d'Andorra la Vella

El dia 13 de maig a l'església de Santa Maria del Fener d'Andorra la Vella va tenir lloc l'Assemblea anual de Càritas Andorrana, que es va iniciar amb la celebració de l'Eucaristia presidida per l'Arquebisbe i Copríncep Mons. Joan-Enric Vives, acompanyat per Mn. Ramon Sàrries, Arxiprest de les Valls d'Andorra, i Mn. David Codina.

A la seva homilia, l'Arquebisbe exhortà els membres que formen Càritas Andorrana a viure la Pasqua del Senyor Ressuscitat amb alegria i essent-ne testimonis especialment envers els més pobres i desafavorits de la societat. Va glossar les lectures proclamades en aquell dia en les quals els convertits al judaisme censuraven a Sant Pere perquè havia entrat a casa d'incircumcisos i havia menjat amb ells (Fets 11,1-18) després que Pere hagués sentit la veu del Pare que li deia: «No tinguis per impur el que Déu ha fet pur». Ens cal sempre una actitud universal i oberta als altres per tal de poder aprendre d'ells i aquesta actitud d'obertura l'Arquebisbe

la reclamà especialment dels voluntaris i treballadors de Càritas Andorrana perquè fossin capaços de copsar amb el cor obert i atent les noves necessitats socials presents a la societat andorrana. Entendre els nous camins que l'Esperit Sant ens vol fer recórrer. I va destacar també que Jesús és la Porta per la qual tots podem accedir a la salvació i com l'Església, Cos de Crist, i els agents de Càritas també han de ser una «porta oberta» quan la gent no té sortida o troba que totes les altres portes li han estat tancades. Que en nosaltres sempre trobin obertura i llum.

Posteriorment, a la Casa del Fener va tenir lloc l'Assemblea de Càritas Nacional Andorrana amb representació de la Junta directiva i de totes les parròquies del país, que va tenir com a punt central la presentació de la Memòria d'activitats de Càritas Andorrana corresponent a l'any 2018, amb l'aprovació dels comptes anuals i de possibles nous projectes i missions.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Des de la Creu, Jesús ens ensenya el coratge de la renúncia. Perquè carregats amb pesos que destorben mai no anirem endavant» (12 d'abril).

@Pontifex: «Dejurar és també canviar la nostra actitud cap als altres i cap a les criatures: de la temptació de “devorar-ho” tot per saciar la nostra avidesa a la capacitat de patir per amor» (13 d'abril).

@Pontifex: «Si tornem al Senyor amb la nostra fragilitat, si prenem el camí de l'amor, abraçarem la vida que mai no es pon. I estarem a la joia» (13 d'abril).

@Pontifex: «Crist, per amor, es va entregar fins al final per salvar-te. Els seus braços oberts a la creu són el senyal més preciós d'un amic capaç d'arribar fins a l'extrem» (16 d'abril).

La Catedral de Santa Maria acull la celebració del tricentenari de La Salle

Amb motiu del tricentenari de la mort de Sant Joan Baptista de la Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), fundador dels Germans de les Escoles Cristianes (La Salle), els alumnes, professors i Germans de la Salle de La Seu d'Urgell van fer una celebració a la Catedral de Santa Maria que fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives. L'acte es va fer el dia 14 de maig, i va començar a la Plaça dels Oms, davant l'Ajuntament, on la Directora del centre La Salle de La Seu d'Urgell, Sra. Anna Sansa, va llegir un manifest en record i homenatge al fundador dels Germans de les Escoles Cristianes. L'Alcalde de La Seu d'Urgell, Il·lm. Sr. Albert Batalla, els va adreçar unes paraules.

Després, al temple, i durant la celebració, l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va agrair a Déu tot el treball que des de l'escola La Salle de La Seu d'Urgell es va duent a terme per l'educació integral i religiosa dels infants, adolescents i joves. Va subratllar com per als cristians la mort és una nova naixença i que recordar el fundador Sant Joan Baptista de la Salle era fer memòria agraïda de la seva petjada a la ciutat de La Seu d'Urgell i al món. Foren presents el Rector de La Seu d'Urgell, Mn. Ignasi Navarri, i la comunitat educativa del col·legi de La Seu d'Urgell que fou fundat

l'any 1904, amb uns 840 alumnes i una vuitantena de professors.

El Gmà. Ramon Baró, Cap de Pastoral del col·legi La Salle de La Seu d'Urgell, va resumir breument els orígens del col·legi que un 23 de maig de 1904, quan els Germans de la Salle, que ja s'havien estès per França, Itàlia, Canadà i altres països, van arribar a la ciutat, per obrir un centre educatiu amb el mateix esperit que La Salle va voler per a la seva obra: esperit de fe i de zel, que es concretitza, per part dels Germans, en la consagració a Déu i en el lliurament de tota la seva persona al món educatiu i per part dels educadors seglars i col·laboradors, en l'assumpció dels

tres grans valors que defineixen l'Institut: Fe, Servei i Solidaritat. Després de passar l'escola per dos edificis provisionals i davant del creixement de l'alumnat, el col·legi s'ubicà de manera estable en el carrer Sant Ermengol i sota l'advocació d'aquest sant patró de la Diòcesi. L'actual edifici es va començar a construir al 1960 i, actualment, es coneix amb el nom de «Col·legi La Salle».

Amb diferents actes i activitats en les obres educatives i fora d'elles, tant festius com religiosos, la gran família lasal·liana recorda no només la figura i la vida de Sant Joan Baptista, sinó també el seu carisma i el seu llegat, a més de la seva petjada en tots els que durant aquests tres segles s'han unit a la seva Missió per a «junts» fer-la créixer, superant dificultats i barreres en el temps i en l'espai. Des de la institució es vol que aquest aniversari sigui una veritable oportunitat per a augmentar tant la viabilitat com la vitalitat de la missió educativa mirant més enllà, intentant prolongar-ne el llegat. Per això, sota el lema «Un cor, un compromís, una vida», amb l'objectiu de manifestar la unitat global de La Salle i enfortir-la per a treballar per un món millor, i sense oblidar la necessitat de continuar prestant un servei als més vulnerables, aquesta data és un recordatori del que ha de ser cada dia.

► Aplec a Covet.

Els pobles de Covet, Isona, Conca Dellà i de l'entorn van omplir l'església de la Nativitat de Covet el diumenge 12 de maig, per celebrar-hi el V Aplec popular que cada any organitza el Centre d'Estudis d'Isona i Conca Dellà. Els actes van iniciar-se amb la representació de la història de l'església de Santa Maria de Covet per part de l'actor d'Isona Ivan Caelles. A continuació, va tenir lloc l'Eucaristia que enguany fou presidida pel Vicari General d'Urgell, Mn. Josep Maria Mauri, i que fou solemnit-

zada per la Coral d'Isona. En acabar la Missa es van cantar els goigs a la Mare de Déu de Covet. Aquesta església és romànica del segle XII, catalogada com un bé cultural d'interès nacional. L'església té una de les portalades més originals del romànic català. El Bisbat d'Urgell va impulsar-ne la restauració dins del programa Romànic Obert de l'Obra Social "La Caixa" i del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

► Celebració de Maria Auxiliadora a Sant Ermengol.

El col·legi Sant Ermengol, fidels a la nostra tradició, honorem a Maria Auxiliadora dels cristians. A les 8 h del dimecres 15 de maig, els alumnes de Batxillerat van

participar en una Eucaristia, viscuda i ben preparada, a la capella del centre presidida per Mn. Pepe Chisvert.

Una altra tradició del col·legi és unir la festa mariana amb els Jocs Florals, enguany en la seva 35a edició. Així doncs, els alumnes d'ESO van pujar fins als peus de la Verge de Meritxell per a celebrar una Eucaristia i un certamen literari. L'Eucaristia, també presidida per Mn. Pepe, va començar amb una coreografia de dansa que ens recordava el lema

del curs a les escoles Sagrada Família d'Urgell: «Rebem la vida». Els cants de tota la secció van ressonar a la nau del Santuari. El mossèn va recordar a l'homilia els valors cristians de l'alegria, l'esperança, l'amor i la fe, tot convidant els presents a donar gràcies per la vida rebuda.

Tot seguit, al claustre es van lliurar els premis de poesia en llengua catalana. Els poemes de dues categories i diferents temàtiques (amor, pàtria i fe) van ser de gran qualitat i molt emotius. Per acabar la jornada, els alumnes d'ESO van anar a peu del Santuari Basílica de Meritxell fins a la casa de colònies d'AINA on van gaudir del bon temps i de molt bona convivència entre professors i alumnes.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ Dilluns (lit. hores: de la Solemnitat. 3a setm.) [2Co 6,1-10 / Sl 97 / Mt 5,38-42]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVII); santa Emília Vialar, verge fundadora (1856); beat Pau Burali, bisbe.

18. ■ Dimarts [2Co 8,1-9 / Sl 145 / Mt 5,43-48]. Sants Marc i Marcel·lià, germans màrtirs a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans i màrtirs.

19. ■ Dimecres [2Co 9,6-11 / Sl 111 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Juliana Falconieri, vg. servita (†1341).

20. ■ Dijous [2Co 11,1-11 / Sl 110 / Mt 6,7-15]. Lleida: □ Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg.

germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor; santa Verge de la Consolata.

21. □ Divendres [2Co 11,18,21b-30 / Sl 33 / Mt 6,19-23]. Lleida: □ Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena. Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. Sant Adolf, bisbe; santa Deomètria, vg. i mr.

22. ■ Dissabte [2Co 12,1-10 / Sl 33 / Mt 6,24-34]. Sant Joan Fisher (1469-1535), bisbe de Rochester,

card., i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra; sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona.

23. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (lit. hores: de la Solemnitat. 4a setm.) [Gn 14,18-20 / Sl 109 / 1Co 11,23-26 / Lc 9,11b-17]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

La Santíssima Trinitat (C)

COMENTARI

Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant

En acabar el temps de Pasqua sentim la necessitat d'agrair a la Santíssima Trinitat tot el que ha fet per a la nostra salvació. Parlar de la Santíssima Trinitat és parlar de l'amor total entre el Pare, el Fill i l'Esperit Sant i del seu amor total envers els homes. Els textos litúrgics ens fan conèixer la relació íntima que hi ha entre el Pare, el Fill i l'Esperit Sant. Ho veiem a l'evangeli. Jesús diu als seus deixebles: *Quan vindrà l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir. Tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu.* Hi ha una relació íntima entre el Pare que és la font de tota veritat i que la comunica al Fill, i l'Esperit Sant que no farà altra cosa que anunciar tot el que Jesús ha rebut del Pare.

També Pau parla de les tres persones de la Trinitat: *Germans ara que ja som justos, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor.* I en acabar el text d'avui diu: *L'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu donant-nos l'Esperit Sant ha vessat en els nostres cors els seu amor.* Jesucrist ens ha salvat i per això estem en pau amb Déu Pare que a més ens ha donat el seu Esperit, que és Esperit d'amor. Perquè el Pare, el Fill i l'Esperit Sant estan units per un amor ple i absolut.

I el llibre dels Proverbis (que llegim en la primera lectura) ens parla de la saviesa però d'una saviesa personificada i que des del principi la fe cristiana va identificar amb el Fill, Saviesa de Déu. Tot el que diu el text s'aplica a Jesús: *De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia del tot el que ha fet.* Jesús és el Fill engendrat pel Pare. I subratlla la seva existència abans de la creació del món. I al final ens recorda: *Compartia amb els homes les meves delícies.* Tant és així que el Fill es va encarnar per a compartir-ho tot amb tots nosaltres, (menys el pecat).

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 8,22-31)

Això diu la Saviesa de Déu: «De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia de tot el que ha fet. He estat configurada des de sempre, des del començament, abans que la terra existís. No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües, i jo ja havia nascut. He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures; encara no havia fet la terra ni els llacs, ni la massa terrosa dels continents; quan ell instal·lava la volta del cel, jo hi era, quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava allà dalt el cobricel dels núvols, quan contenia les fonts de l'oceà, quan posava límits al mar que no desobeeix les seves ordres, quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat com un deixeble preferit, feia les seves delícies cada dia, jugava contínuament a la seva presència, jugava per tota la terra, i compartia amb els homes les meves delícies.»

▶ Salm responsorial (8)

R. *Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra!*

Quan miro al cel que han creat les mans vostres, / la lluna i els estels que hi heu posat. / Jo dic: ¿Què és l'home, perquè us en recordeu? / ¿Què és un mortal, perquè li doneu autoritat? R.

Gairebé l'heu igualat als àngels, / l'heu coronat de glòria i de prestigi, / l'heu fet rei de les coses que heu creat, / tot ho heu posat sota els seus peus. R.

Ramades de bous i ovelles, / fins i tot els animals de la selva, / l'ocell que vola i els peixos del mar, / i tot el que segueix els camins dels oceans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-5)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Encara més: fins enmig de les proves, trobem motiu de satisfacció, perquè sabem que les proves ens fan constants en el sofriment, la constància obté l'aprovació de Déu, l'aprovació de Déu dona esperança, i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 16,12-15)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de la veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu.»

▶ Lectura del libro de los Proverbios (Prov 8,22-31)

Esto dice la Sabiduría de Dios: «El Señor me creó al principio de sus tareas, al comienzo de sus obras antiquísimas. En un tiempo remoto fui formada, antes de que la tierra existiera. Antes de los abismos fui engendrada, antes de los manantiales de las aguas. Aún no estaban aplomados los montes, antes de las montañas fui engendrada. No había hecho aún la tierra y la hierba, ni los primeros terrones del orbe.

Cuando colocaba los cielos, allí estaba yo; cuando trazaba la bóveda sobre la faz del abismo; cuando sujetaba las nubes en la altura, y fijaba las fuentes abismales; cuando ponía un límite al mar, cuyas aguas no traspasan su mandato; cuando asentaba los cimientos de la tierra, yo estaba junto a él, como arquitecto, y día tras día lo alegraba, todo el tiempo jugaba en su presencia: jugaba con la bola de la tierra, y mis delicias están con los hijos de los hombres.»

▶ Salmo responsorial (8)

R. *¡Señor, Dios nuestro, qué admirable es tu nombre en toda la tierra!*

Cuando contemplo el cielo, obra de tus dedos, / la luna y las estrellas que has creado. / ¿Qué es el hombre para que te acuerdes de él, / el ser humano, para mirar por él? R.

Lo hiciste poco inferior a los ángeles, / lo coronaste de gloria y dignidad; / le diste el mando sobre las obras de tus manos. / Todo lo sometiste bajo sus pies. R.

Rebaños de ovejas y toros, / y hasta las bestias del campo, / las aves del cielo, los peces del mar / que trazan sendas por el mar. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,1-5)

Hermanos: Habiendo sido justificados en virtud de la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo, por el cual hemos obtenido además por la fe el acceso a esta gracia, en la cual nos encontramos; y nos gloriamos en la esperanza de la gloria de Dios. Más aún, nos gloriamos incluso en las tribulaciones, sabiendo que la tribulación produce paciencia, la paciencia, virtud probada, la virtud probada, esperanza, y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones por el Espíritu Santo que se nos ha dado.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 16,12-15)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Muchas cosas me quedan por deciros, pero no podéis cargar con ellas por ahora; cuando venga él, el Espíritu de la verdad, os guiará hasta la verdad plena. Pues no hablará por cuenta propia, sino que hablará de lo que oye y os comunicará lo que está por venir. Él me glorificará, porque recibirá de lo mío y os lo anunciará. Todo lo que tiene el Padre es mío. Por eso os he dicho que recibirá y tomará de lo mío y os lo anunciará.»